

ZOFIA JAKUBOWSKA

Ochotniczka Zofia Jakubowska, urodzona w roku 1923 w Bóbrce, woj. lwowskie.

Zostałam wywieziona wraz z rodziną 10 lutego roku 1940 do Kazachstanu, *obłast* kustanajska, miasto Dżetygara [Żetykara]. Byliśmy prześladowani i gnębieni przez NKWD i zmuszani do ciężkich robót. Rodzice zachorowali i ja sama musiałam pracować, żeby zarobić na utrzymanie rodziny. Wynagrodzenie za pracę było bardzo małe, tak że nie wystarczało czasami na chleb.

Stosunek NKWD do nas był bardzo zły. Aresztowano bardzo wielu mężczyzn, wśród nich mojego szwagra Bolesława Wójcika.

Pomoc lekarska była mała, dlatego zmarło bardzo dużo dzieci i starszych, wśród nich rodzice mojej koleżanki: Jan i Helena Opałko i bardzo wielu innych, których nazwisk nie pamiętam. Zamarzł Stanisław Kaczkowski, który szedł w nocy z pracy i zabłądził – zamiast na drogę do domu, poszedł w stepy, dlatego że były straszne [nieczytelne].

W roku 1941 została ogłoszona amnestia i wyjechaliśmy do Uzbekistanu na kołchozy. Tam nam się pogorszyło i trzy miesiące w ogóle bez chleba byliśmy. W marcu 1942 roku wyjechaliśmy do Persji wraz z rodziną.